

Schriftlicht

Grote woorden

H. van den Berg

Indien wij dan met Christus gestorven zijn, geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven.

Romeinen 6:8

Grote woorden, daar zijn we bang van geworden. Er is een tijd van grote woorden geweest. Maar we hebben te veel in moeten slikken. Daarom kijk je nu wel uit met wat je zegt. En dat kan geen kwaad. Wat wél kwaad kan: als we *alle* grote woorden schrappen. Er zijn van die stevige uitspraken die we moeten laten staan. Omdat God ze ons voorzegt in zijn grote Woord. Romeinen 6:8 leert ons een paar van die woorden spellen. Het gaat immers over niet minder dan sterven en leven.

Verhaal

Ieder heeft een verhaal te vertellen. De een heeft dit meegemaakt, de ander dat. We hebben ieder onze eigen belevenissen, strijd, mogelijkheden en zwakheden; je kunt vertellen van ups en downs, van keuzes die je maakte en wat dat met je heeft gedaan, en waarom je tot die keus kwam.

Als iemand nou eens aan je vraagt: wat is voor jou belangrijk geweest, wie heeft invloed op je leven gehad? Stel dat je zou zeggen: 'Wat voor mij belangrijk is, is dat ik ben gestorven!' Een raar antwoord. 'Wat zeg je me nou? Gestorven? Hoe kom je daar nou bij? Ben jij gestorven? Dan is toch alles over en uit? Als je dood bent, dan houdt het verhaal op, het boek van je leven gaat dicht. Vreemd.'

Dat vreemde zit in onze tekst. 'Indien wij dan met Christus gestorven zijn....' Dat is het levensverhaal van de apostel. En de Romeinen. Als je hen vroeg: 'Joh, wat heb jij zoal meegemaakt; noem eens iets belangrijks', dan zouden ze zeggen: 'Ik ben met Christus gestorven.' Dat is vreselijk vreemd. Het maakt ook vreselijk nieuwsgierig. Hoe zit dat?

Vorming

Waardoor ben je gevormd, wát heeft richting gegeven aan je leven? Hoe ben jij de mens geworden die je nu bent? Door je opvoeding, de kerk, school, goeie gesprekken met vrienden, ingrijpende dingen die je hebt meegemaakt. Maar het belangrijkste is al gebeurd toen jij er in de verste verte nog niet was. Zo'n 2000 jaar geleden ben je gestorven. Niet overleden aan een ziekte, of omdat je oud was. Nee, ze hebben je aan een kruis gespijkerd. Je hebt drie uren in het pikdonker gehangen, door God verlaten, en tenslotte heb je de geest gegeven. Roerloos hing je aan het kruis. Ze hebben je nog diezelfde avond begraven in een mooie tuin, waar ze een rotsgraf voor je hadden uitgehouwen. Dat is je overkomen op de Goede Vrijdag. Je protesteert: 'Ik was er toen helemaal nog niet! Hoe kan dat allemaal met mij gebeurd zijn?' God ziet dat wel zo. Toen Christus op Golgota hing, zag God jou. Toen Hij Christus heeft verlaten, heeft Hij jou verlaten, toen Christus gebroken aan het kruis hing, zag God jou, gebroken in de dood. Wij zijn met Christus gestorven. Paulus durft wat aan. Sterke woorden. Het kán! Kijk naar de doop. In de zendingssituatie van de gemeente te Rome werden volwassen mensen gedoopt door onderdompeling. Ze daalden af in het water van een vijver, of een doopbassin in de kerk. Kopje onder. De dopeling wordt verdrinken, hij verdwijnt in

het water. Als hij niet gauw weer bovenkomt, is het te laat. Dan wordt het water zijn graf. Paulus zegt dus dat we door de doop in Christus' dood begraven zijn. Jezus heeft niet voor niets zijn lijden en sterven een onderdompeling genoemd (Mar. 10:38). De doop kwam, het lijden overspoelde Hem. Als drenkeling roept Hij bang: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?' Dat was zijn doop, een werkelijke ondergang. Nu zegt Paulus: wij hebben dat allemaal meegemaakt. We waren erbij. Je snapt er niks van, maar de doop zegt het. Er is al voor je beslist..., toen je er nog helemaal niet was. Twintig eeuwen geleden zijn er heel belangrijke dingen met je gebeurd. Daar kun je al je levensdagen niet omheen. Het stempelt je, dat je gestorven bent. Hoe?

Dood voor de zonde

Nou, zegt Paulus in vers 11: 'Zo moet het ook voor u vaststaan, dat u wél dood bent voor de zonde....' Dood, een lijk voor de zonde. De zonde kan niks met je beginnen. De zonde trekt aan je, maar het is trekken als 'aan een dood paard'.

Klopt dat wel? Bedoelt de apostel dat er een eind komt aan de zonde? Kun je zeggen: 'Ik heb de strijd gewonnen, de zonde heeft op mij geen vat meer, ik ben het overgroeid, de zonde voorbij?'

Dat zal de bedoeling niet zijn. De zonde is sterk (zie maar Rom. 7). Het is een probleem: hoe kom ik van mijn zonden af? Ik vraag wel vergeving. Maar ik weet zeker dat ik het morgen weer doe. Ik voel me een verliezer. Hoe zal ik ooit de zonde de baas worden? Ik voel me niet dood voor de zonde, die is juist springlevend in mij. Paulus kan het sterk zeggen, maar ik heb de neiging het op te geven. We zijn tenslotte allemaal zondige mensen. Ik moet ermee leren leven.

Maar daar neemt de apostel geen genoegen mee. Wat zegt hij? 'Kom op, wees eens flink? Laat de moed niet zakken en doe wat beter je best?!' Nee, hij zegt: denk aan je doop. Dat is je dood geworden. Dood voor de zonde. Die zonde heeft geen récht meer op je (vers 7).

Afknapper

Nou en..., wat zou dat? Wordt het daar anders van?

Dat mag je wel zeggen! Je bent geen slaaf meer van de zonde. De zonde lijkt lief en aardig. Zonde doen is meestal lekker. 'De woorden van een lasteraar zijn als lekkernijen; zij glijden immers af naar de schuilhoeken van het hart' (Spr. 18:8). Maar de zonde is niet zo vriendelijk als ze eruitziet. '... van honigzeem druipen de lippen van de vreemde vrouw, maar op het laatst is zij bitter als alsem' (Spr. 5:3-4). Ze wil altijd meer. Ze is niet tevreden met een klein plekje. Paulus noemt de zonde een koning. De zonde heerste als koning in de dood (Rom. 5:21). Dat komt in ons hoofdstuk terug: 'Laat de zonde niet langer als kóning heersen.' Dat wil de zonde. Als je hem een vinger geeft, neemt hij de hele hand. Je bent jong, je probeert eens wat uit. Het begint met een keer een shotje, maar blijft het daarbij? De zonde wil altijd meer. Ze is sterk. Claimt ons helemaal. De zonde krijgt je in de ban, heeft het voor het zeggen, jouw leven wordt een dienen van de zonde, ze wordt je de baas. Maar het wordt een afknapper: het verdiende loon voor jarenlange dienst is de dood (Rom. 6:20).

Uitweg

Kunnen we daar nog onderuit? Ja, zegt Paulus. Christus heeft Zich door jouw zonde de dood in laten slepen. Je bent gedoopt..., in Zijn dood. Jezus' dood werd jouw dood. Je hebt je verdiende loon gehad. De doop is zoveel waard, de dood van Christus is zó belangrijk, Goede Vrijdag is zo ingrijpend voor je, dat is je enige uitweg. Zo ontkom je aan de macht van de

zonde. Daarmee is geen eind gekomen aan de zonde. Maar ze heeft geen recht van spreken meer! Dat geldt voor belijdende leden én doopleden. Sommigen stellen het belijdenisdoen nog wat uit. 'Want als je belijdenis hebt gedaan, dan moet je leven echt anders worden.' Dán pas? Ook doopleden zijn ondergedompeld in de dood van Christus. Je kunt niet doen of er niets gebeurd is. De zonde heeft geen recht meer op je. Dan moet je ook niet doen of die jou de baas nog mag zijn. Je bént gestorven met Christus. Neem er geen genoeg mee dat de zonde je in de macht heeft, je kiest ervoor om in het verzet te gaan, je sluit je aan bij de knokploeg. Tegen een vreemde macht, een overheid die geen overheid is, maar zich nog wel zo gedraagt. En waar zoek je de inspiratie? In de doop. Je hoort bij Christus. In Hem ben je dood voor de zonde. En levend voor God.

Levend voor God

Wij geloven dat we zullen leven met Christus. Wij geloven, we zijn ervan overtuigd. Dit is in elk geval zeker, nu zullen we ook leven met Christus. We zullen, dat is toekomstmuziek. Maar dat niet alleen. Nu zullen we, nu móeten we ook wel leven met Christus, ja, we willen niet anders. Hier gaan we voor. Een duidelijke keus dus. Kiezen, het lijkt moeilijk. Er is zoveel. Een kind dat maar een paar speeltjes heeft, heeft het niet moeilijk om te kiezen. Dat wordt het wel als je een kast vol speelgoed hebt. Wat zal ik nou eens pakken? Wordt het de legpuzzel, of doen we een spelletje, pakken we de voetbal of gaan we skaten? Zo is er van alles op de godsdienstige markt te koop. Er is zoveel aan godsdiensten, New Age, islam, christendom. Waarom zou je kiezen voor een leven met Christus? Nou, zegt Paulus, je bent toch met Hem gestorven! Je bent gedoopt..., je bleef toch niet kopje onder in het watergraf. Je bent toch ook weer boven gekomen. Wat een bevrijding! Weet je nog? Je kon weer adem halen, net of je opnieuw het leven binnenstapte, je maakte bij de doop een nieuw begin. Wij zijn samengegroeid met hetgeen gelijk is aan zijn opstanding, zegt vers 5. Gelijk Christus uit de doden is opgewekt, zo zullen ook wij in nieuwheid des levens wandelen. Nota bene..., op een vrijdag werd je in een rotsgraf gelegd. Maar op zondagmorgen werd je wakker, de steen werd voor het graf weggerold, en daar stap je zomaar de hof van Arimatea in. Je staat er in het volle licht van de stralende ochtendzon. Het leven straalt je toe. Dat is je in Christus overkomen. Je was erbij op de Paasmorgen. Het nieuw leven lokt. Daar kies je voor. Jawel, maar hoe ziet dat eruit? De overgang is groot. In Irak hebben ze meer dan dertig jaar geleden onder de tirannie. Nu zijn ze vrij. Maar hoe gaat het eraan toe in een democratie met vrije meningsuiting? Dat wordt wennen, naar wegen zoeken. Nu gaat het in Irak om ruim dertig jaar. Genoeg tijd om de vrijheid te verliezen. Maar de tirannie van de zonde duurde eeuwen. De duivel heet overste van deze wereld. Zonde en duivel hebben nog zoveel invloed, soms denk je dat ze het nog voor het zeggen hebben. Hoe was dat vroeger toch? Wanneer vroeger? Nou, in het Paradijs. Tóen was er geen zonde, toen was er echte vrijheid. Maar die vrijheid is zo lang geleden, we zijn verleerd hoe dat eruit ziet. Hoe pas je het nieuwe leven toe? Het belangrijkste is: leef met Christus, heb de Here Jezus hartelijk lief. Geloven is meer dan zeggen dat de Bijbel waar is. Geloven is meer dan zeggen dat er een God is die je leven redt. Geloven is meer dan 'ja' zeggen tegen de beloften, meer dan: Gods geboden proberen te doen. Het geheim van geloven is: een levende band hebben met Christus.

Geheim

Je draagt een geheim mee, je bent één met Jezus. Niet Iemand van vroeger, Hij trekt vandaag met je op. Je kijkt elke dag uit naar Hem, zoals een verliefde jongen probeert zijn meisje te ontmoeten. Even haar spreken, een hand om haar schouder, een omhelzing. Bij Christus vind je alles. Door zijn Geest ben je één met Hem. Wie zijn geloof belijdt, is nooit alleen. Je

Liefste is altijd bij je. Van Hem leer je het nieuwe leven. Als die liefdesband met Christus er niet is, klinkt al het andere in het geloof verkeerd. Dan klinken doop, verbond en belofte koud en kil. Dan voelen de geboden zwaar en ga je het moeilijk krijgen in de kerk, waar honderd-en-één redenen zijn om je te ergeren. De blijdschap van het geloof dooft, je kijkt niet uit naar Gods toekomst.

Maar de Heilige Geest wil ons tot *levende* leden van Christus maken. Hij verlicht ons verstand, dringt door tot in het hart dat van zichzelf op slot zit voor God, Hij maakt het harde hart zacht, Hij vernieuwt de wil. Hoe de Geest dat doet? Het is een volstrekt natuurlijke, zeer krachtige en tegelijk zeer liefdevolle, wonderbare, verborgen en onuitsprekelijke werking (DL III/IV, 12). Je gaat je lichaam in dienst stellen van God (Rom. 6:13). Handen die van aanpakken weten, een giro uitschrijven voor nood van mensen die uitkijken naar onze hulp, ogen die studeren in Gods Woord, en meelevend omzien naar de naaste, een stem die zich laat horen tot eer van God, een mond die in is voor een goed gesprek, voeten die je in huizen brengen waar een eenzame broeder of zuster blij is met een bezoek. De Geest doet grote dingen in een christenleven. Hij leert je het nieuwe leven. Zo brengt Hij ons naar die grote dag..., dan is zijn werk 'af'. Wij zijn dan volmaakt, wat we in Christus mochten zijn: dood voor de zonde en levend voor God. Lof en eer aan God de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, nu en tot in eeuwigheid.